GRATIS 5 N
LIBRARY OF CONGRESS
DIV. OF PERIODICALS
WASHINGTON
DC 205

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК · UKRAINIAN DAILY

Пам'ятайте про Україну!

I. Ч. 172. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 10-го ВЕРЕСНЯ 1986 · ЦЕНТІВ 25 CENTS · JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, SEPTEMBER 10, 1986 · No. 172. VOL. XCIII.

ПРОФ. Д-Р ПЕТРО СТЕРЧО ВИБРАНИЙ ГОЛОВОЮ ОДВУ

Проф. П. Стерчо

Лігайтон, Па. (ПС ОДВУ). — В суботу й неділю, 30 і 31-го серпня ц.р. тут на Оселі ім. О. Ольжича відбувся 38-ий Звичайний З'їзд Організації Державного Відродження України в ЗСА, на якому вибрано Управу цієї 57-літньої організації на чолі з відомим науковим, суспільно-громадським і політичним діячем проф. д-ром Петром Стерчом.

У з'їзді взяли участь 54 делегати від 29-ох Відділів і Делегатур ОДВУ,13 членів уступаючої Центральної Управи, як і 10 членів Контрольної комісії та Товариського суду та три почесні члени — з правом рішального голосу, як і 16 членів ОДВУ з правом дорадчого та зокрема п'ять членів-сеньйорів ще з 1920-их і 1930-их років. Напередодні з'їзду вийшла з друку „праця першого секетаря ЦУ ОДВУ Євгена Скоцка п.н. „На поклик Рідної Землі", а спомини члена-основоположника Миколи Новака були друковані вже давніше .

З'їздом керувала справно і гладко Президія, на чолі з Володимиром Проциком з Ню Йорку, як головою, та мґром Миколою Яшком з Чикаґо й мґром Іваном Стебельським з Денверу, Кольо., — заступником, й інж. Василем Хміляком із Клівленду та Володимиром Ревюком із Сиракюз — секретарями. Номінаційну комісію очолював проф. д-р Мирослав Чаповський, Статутову — проф. д-р П. Стерчо; він же ж очолював також Резолюційну комісію; Мандатну — проф. Петро Войтович, фінансово-господарську — мгр М. Яшко, Програмово- Організаційну — Ярослав Стасик і Комісію просьб і скарг — мгр Михайло Середович.

Основний звіт з дворічної діяльности Управи ОДВУ склав уступаючий голова Павло Дорожинський, наголосивши вклад членства ОДВУ в діяльність СКВУ, УАКРади, ЗУАДК, Крайового Комітету Тисячоліття Християнства в Україні, в наукових установах — НТШ, УВАН, Карпатського Дослідного Центру ім. Ю. Ревая, як і в професійних товариствах професорів, лікарів, інженерів, журналістів тощо. Висловив він свою радість з того приво-

(Закінчення на стор. 4)

Протоархимандрит відвідав Менор коледж

Недавно Студійний Осередок Української Культури при Менор Джуніор коледжі в Дженкінтавні, Па., відвідав отець Ізидор Патрило, ЧСВВ, Протоархимандрит Чину Св. Василія Великого в Римі (зліва), і отець Йосафат Романик, ЧСВВ, генеральний вікарій для українців-католиків у Польщі. На знімці (справа) д-р Ігор Мірчук, директор СОУК. Студійний Осередок Української Культури присвячений збереженню і підвищенню української культури, спадщини і мистецтва.

72-ий Відділ СУА влаштовує бенкет і забаву на Союзівці

Союзівка. — 72-ий Відділ Союзу Українок Америки влаштовує свій річний бенкет і забаву, які відбудуться тут в суботу, 27-го вересня ц.р.

Цьогорічний бенкет почнеться о год. 6:30 вечора. Вечором на забаві до танців приграватиме оркестра Аліка і Дорка. Під час вечора відбудеться льотерія з виграшами, деякі вартости понад 1,000 дол.

За дальшими інформаціями сід звертатися до Марії Лисогір на число телефону (201) 232-5304 або на Союзівку (914) 626-5641.

Фільм „Жнива розпачу" покажуть у Виппані

Виппані, Н. Дж. (В.П.). — З ініціятиви Відділу українського Конгресового Комітету Америки і у співпраці з 61-им Відділом Союзу Українок тут буде висвітлений документальний фільм про Великий голод в Україні п.н. „Жнива розпачу".

Цей фільм привезе Марта Базюк з Гарвардського університету і вона буде пояснювати його для запрошених офіційних представників місцевих і позамісцевих урядів і редакторів англомовної преси. Пояснення буде теж і по-українськи.

Фільм буде висвітлений в залі парафії української католицької церкви св. Івана Хрестителя, при перехресті доріг ч. 10 і Джефферсон Ровд, в неділю, 14-го вересня ц.р., в год. 4-ій по полудні. Організатори цієї імпрези вислали відповідні матеріяли відносно фільму „Жнива розпачу" не-українцям разом із запрошеннями.

АОЛПУ продовжує акції у Вашінґтоні

Нюарк, Н. Дж. — Організація Американці в Обороні Людських Прав в Україні (АОЛПУ) впродовж 1986 року перевела ряд акцій у зв'язку з 10-ою річницею заснування Української Гельсінкської Групи в Києві.

Дві рівнобіжні резолюції в обидвох палатах Конґресу ЗСА ще чинні і ще приєднаються до них законодавці. Рівнобіжна резолюція ч. 332 в Палаті Репрезентантів вже має 150 спонзорів, а рівнобіжна резолюція ч. 154 в Сенаті має 35 спонзорів. Конґресові резолюції вимагають щоб президент Роналд Реґен і секретар Джордж Шулц при кожній нагоді заступалися за українських політв'язнів і вимагали від совєтських властей їх звільнення. Ще лишається один місяць до закінчення Конґресу і затвердження резолюцій. АОЛПУ закликає всіх громадян звернутися до законодавців і попросити їх приєднатися до гельсінкських резолюцій.

Щоб гідно відзначити і згадати нескорених, організація АОЛПУ і відділи влаштовують прийняття у вівторок, 23-го вересня, ц.р., від години 5-ої до 7-ої вечора у залі ч. 562 сенатського будинку ім. Дирксена у Вашінґтоні. Сенатор Билл Бредлі, який буде господарем прийняття, зазначив у своїм листі до мешканців Ню Джерзі, що він підтримує права людини і інформує про резолюцію ч. 154 і про Українську Гельсінкську Групу. Подібні звідомлення також подані сенатором Альфонсом Д'Амато, головним спонзором резолюції ч. 154 в періодичному обіжнику Кокусу оборони прав людини. Через наполегливі старання членів організації АОЛПУ і відділів, як також Ореста Дейчаківського з Конґресової Гельсінкської Комісії, Українська Гельсінкська Група і переслідування її членів дістали великий розголос в американському політичному світі. Поодинокі відділи АОЛПУ намітили ряд акцій і імпрез пов'язаних з річницею.

Відділ в Олбані вже кілька місяців займається збіркою поштівок до президента Реґена в обороні Юрія Шухевича з нагоди вершинної конференції. Новозорганізований відділ АОЛПУ в Квінсі, Н. Й., разом з Українським Інститутом Америки влаштовує панель про Гельсінкський процес зі сенатором Д'Амато як спеціяльним промовцем.

На початку листопада ц.р. Божена Ольшанівська, діюча голова АОЛПУ, Марія Демчук, протоколярна секретарка, і Люба Йова, касир ідуть на Віденську конференцію. Як їхня гостя, Надія Світлична з ЗП УГГ іде з ними. Вони будуть брати участь у пресових конференціях, зустрічах, прийняттях і особистих розмовах з членами делеґацій. Конференція заплянована на шість тижнів, але активістки будуть у Відні тільки один тиждень через особисті обов'язки.

Речник організації АОЛПУ звертається до всіх приєднатися до акцій гельсінкських резолюцій і також прибути на прийняття у Вашінґтоні у вівторок, 23-го вересня. Зголошуватися можна до Б. Ольшанівської, телефон вдень (201) 581-5000, а вечором (201) 373-9729.

59-ий Відділ УНС і 30-ий Відділ УБС в Бриджпорті відбудуть спільний Союзовий День

Бриджпорт, Конн. — Управи Відділів 59-го Українського Народного Союзу і 30-го Українського Братського Союзу та Відділу „Провидіння" з осідком у Бриджпорті, Конн., повідомляють, що спільний Союзовий День-пікнік всіх трьох Відділів, відбудеться в неділю, 21-го вересня ц.р., на площі української православної церкви, при Овквуд вул., в Бриджпорті.

Початок передбачений на год. 12:30 вполудне. Під час пікніку буде розвагова програма з різними несподіванками, будуть різні українські страви. До участи в цьому спільному союзовому святі Управи відділів запрошують всіх своїх членів з родинами, всі окружні управи сусідніх громад УНСоюзу і УБСоюзу.

Вступ на пікнік вільний.

Д-р Т. Приймак отримав стипендію ім. Е. Шраєра

Торонто. — Катедра Українознавчих Студій при Торонтонському університеті подає до відома, що третю подокторську стипендію з ділянки українознавчих студій одержав у цьому році д-р Тома М. Приймак. Стипендію у висоті 5,000 дол. нагороджуються кандидати, які ведуть наукові досліди та приготовляють до публікації поважну наукову працю з ділянки українознавчих студій.

Цю стипендію встановила Фундація Катедри Українознавчих Студій та назвала її іменем Едварда Шраєра, генерального губернатора Канади від 1979 до 1984 року.

Цьогорічний стипендіят д-р Тома Приймак одержав докторський титул з історії в Торонтонському університеті в 1984 році. Він був першим, що здобув докторський академічний титул у Торонтонському університеті за тезу з українською історичною тематикою. Його дисертація — це повна біографія визначного українського історика та політичного діяча XX століття Михайла Грушевського.

Проф. Павло Маґочий, рекомендуючи цю тезу в Високій школі торонтонських ґрадуантів, відмітив, що праця д-ра Приймака визначається надзвичайною збалянсованістю та великим багатством біографічних даних і характеристикою тих наукових інституцій, в яких працював Михайло Грушевський.

Д-р Приймак, як стипендіят нагороди ім. Едварда Шраєра, працюватиме над закінченням двох книжок. Перша, яка буде доповненим виданням його докторської тези, вийде під заголовком: „Політика національної культури — Життя Михайла Сергійовича Грушевського".

Друга під заголовком „Кленовий Лист і Тризуб" буде першою довшою публікацією про українців Канади під час Другої світової війни.

ПОЧАВСЯ ШКІЛЬНИЙ РІК УМІ

Ірвінґтон, Н. Дж. — Український Музичний Інститут Америки, Інк., Відділи в Нюарку й Ірвінґтоні, починають шкільний рік 1986-87-рік. За інформаціями про предмети навчання слід звертатися до учителів фортепіяна: Таїса Богданська 372-4410, Дарія Каранович 375-5689, Галя Клим 374-7819 і Марія Мацькевич 245-6836, і до учителя скрипки Рафаїла Венке 762-0756. Цьогорічна учителька-асистентка на фортепіян це Оксана Борбич-Кордуба, до неї можна звертатись на число тел.: 933-5614. Навчання почалось у четвер, 4-го вересня ц.р.

Д. Шіаопінґ також хоче зустрітися з М. Ґорбачовим

Пекін, КНР. — Некоронований лідер Китайської Народної Республіки Денг Шіаопінґ заявив кореспондентам, що він радо зустрінеться із совєтським лідером, генеральним секрерарем ЦК КПСС Міхаїлом Ґорбачовим, якщо Совєтський Союз, вживаючич свого впливу ,постарається, щоб комуністичний В'єтнам вивів свої окупаційні війська Камбоджі.

Про бажання зустрічі Л. Шіаопінґа з М. Ґорбачовим повідомило офіційно китайське пресове агентство Сінгуа, покликаючись на інтерв'ю Шіаопінґа з американським кореспондентом Майкелом Воллесом з телевізійної компанії Сі-Бі-ЕС, який перевів це інтерв'ю для використання у програмі під назвою „60 хвилин".

„Я вважаю, що така зустріч значно поліпшила б відносини між КНР і СССР, - заявив Шіаопінґ американському кореспондентові, — але для такої зустрічі треба б осунути три основні перешкоди, які не дозволяють нам наблизитись і співпрацювати зі собою".

Він (Шіаопінґ), вважає, що присутність окупаційних військ в Камбоджі, одна з головних причин застою у відносинах між двома комуністичними надпотугами. Треба б, на його думку, також значно зменшити прикордонні совєтські війська, які тепер нараховують понад один мільйон вояків і велику кількість модерної зброї, включно з нуклеарною. Перешкодою для відновлення співпраці є також окупація Афганістану совєтськими військами і війна з тамошніми муджагідинами, яка триває вже шість років.

Західні політичні аналітики і дипломати вважають, що окупація В'єтнамом Камбоджі є одною з найголовніших причин і від цього Москва повинна розпочинати свої заходи, якщо їй залежить на поліпшенні співпраці з комністичним Китаєм. Пекін ще й досі не може забути поразки, яку він зазнав під час зудару з в'єтнамською армією, озброєною совєтською модерною зброєю і зокрема летунством,яке завдало великих втрат для китайської армії в 1979 році.

„Мені вже минуло 82 роки, — заявив Д Шіаопінґ Воллесові, — давно вже виповнив взяті на себе обов'язки супроти комуністичної партії Китаю і китайського народу, але я готовий виповнити ще одно завдання, щоб забезпечити КНР, стрінутись у будь-якому місці з М. Ґорбачовим, якщо така зустріч зможе усунути існуючі перешкоди".

На запитання Воллеса, як він ставиться до заяви Ґорбачова про можливість виведення совєтських військових частин з Афганістану, принаймні частини з них, а також виведення совєтських військ з Монголії, Д. Шіаопінґ відмітив, що у цих пропозиціях є дещо нове, але політики вірять тільки конкретним потягненням, а не обіцянкам.

Розмовляючи, з представниками японських опозиційних партій, в Пекіні, Д. Шіаопінґ скептично оцінював нібито нові пропозиції М. Ґорбачова і заходи СССР, які мали б поліпшити відносини комуно-московської імперії з КНР.

У СВІТІ

ПОІНФОРМОВАНІ ОСОБИ у Вашінґтоні кажуть, що Адміністрація, а зглядно Пентаґон, намагалися вислати до Пакістану спеціяльний антитерористичний відділ війська, але американці прибули до Карачі запізно, в кожному разі вже після того, як пакістанська поліція і військо взяли штурмом літак американської повітряної лінії Пан-Амерікен. Згідно з інформацією речників Уряду, всі ці заходи висилки американського військового відділу було зроблено у погодженні з пакістанським урядом. Деякі політичні дорадники, а навіть члени Ради крайової безпеки, які не бажали бути названими, заявили, що в майбутньому Пентаґон повинен діяти більш рішучо, не вичікуючи на те, що хтось за нього буде рятувати американських громадян, загрожених терористами.

У КЕЙП ТАВНІ, Південно-Африканська Республіка, відбулися інсталяційні церемонії Архиєпископа Дезмонда Туту, який став одним з перших чорних африканців церковним лідером Англіканської Церкви в ПАР. Як відомо, Архиєпископ Д. Туту є великим поборником політики апартеїду і критиком політики уряду білої меншости. Церемонія відулася з участю Кентеберійського архиєпископа Роберта Рансі, який прибув з Великобританії на ці церемонії. В інсталяційних церемоніях взяло участь кільканадцять тисяч осіб, переважно вірних Англіканської Церкви.

СОВЄТСЬКЕ ПРЕСОВЕ агентство ТАСС подало до відома, що З'єднані Стейти Америки, не зважаючи на атмосферу відпруження між Вашінґтоном і Москвою, перевели засекречене випробування атомової бомби в пустині Невади минулого тижня. В інформації сказано, що це вже четвертий вибух від часу проголошеного Совєтським Союзом мораторіюму на випробування атомової бомби, проголошеного 13 місяців тому. Запитаний кореспондентами речник Державного департаменту заявив, що „я не маю жадних інформацій в цій справі".

ПАПА ІВАН ПАВЛО II заявив, що атака терористів на пасажирський літак американської повітряної лінії Пан—Амерікен в Пакістані і масакра жидів у божниці в Істанбулі, Туреччина, сповільнили надії на замирення між народами. „Прийшов найвищий час, щоб усі народи зробили максимальні зусилля для зупинення терроризму в світі", — заявив Папа, висловлюючи рівночасно співчуття родинам помордованих і поранених.

КОРЕСПОНДЕНТИ З Бангкоку в Таїлянді інформують, що в'єтнамські і американські представники мусіли перервати розмови у справі евентуальної еміґрації в'єтнамців до З'єднаних Стейтів Америки. Представники В'єтнаму не погодилися на встановлення бюра в Ганою, яке мало б право переводити інтерв'ю з в'єтнамцями, що хотіли б переселитись до ЗСА. Державний департамент у Вашінґтоні заявляє, що ЗСА поновлять розмови в майбутньому. За посередництвом Уряду у Вашінґтоні до ЗСА прибуло досі 45,000 в'єтнамців, які в більшості поселилися в Каліфорнії.

ПІВНІЧНОКОРЕЙСЬКІ урядові особи заявили кореспондентові Ройтерса, що З'єднані Стейти Америки переводитимуть незабаром більші маневри воєнної фльоти ЗСА і Південної Кореї, які мали б розпочатися 20-го вересня ц.р., у прибережних водах Кореї. Цією заявою корейські комуністи хотіли перестерегти ЗСА і Південну Корею перед евентуальним порушениям прибережних вод Північної Кореї, тим більше, що у маневрах, згідно з комуністичними інформаціями, братимуть участь також кораблі з нуклеаною зброєю на покладі.

Р. РЕҐЕН БАЧИТЬ НЕБЕЗПЕКУ ПОГІРШЕННЯ ВІДНОСИН З СССР

Денвер, Кол. — Президент З'єднаних Стейтів Америки Роналд Реґен бачить загрозу погіршення відносин між Америкою і Совєтським Союзом, якщо лідери тієї комуно-московської імперії й надалі антагонізуватимуть своє суспільство і суспільства своїх прихильників в світі справою американського журналіста, кореспондента тижневика „Ю С. Нюз енд Ворлд Ріпорт" Ніколаса Данілова, заарештованого в Москві агентами КҐБ і обвинуваченого прокуратурою у шпигунстві.

Виступаючи в Денвері, Кольорадо, президент Р. Реґен закликав лідерів Совєтського Союзу „діяти розважно і скоро" у справі звільнення кореспондента Н. Данілова, бо в противному випадку усі консеквенції за неуспішність наближення, співпраці, переговорів, культурної виміни тощо, візьме на себе Москва, коли справа журналіста перенесеться до обидвох палат Конґресу, який може прийняти далекойдучі постанови, які, до речі, зв'язуватимуть також руки Адміністрації ЗСА у справі відновлення політики детанту, яка в останніх місяцях почала була вже набирати раніших форм співпраці.

Якщо Н. Данілов не буде звільнений і буде поставлений під суд за шпигунство і засуджений, то, на думку Президента ЗСА, ця справа напевно стане головною перешкодою у наближенні ЗСА з СССР і у співпраці, а може навіть обмеженні торговельних відносин.

Речник Білого Дому Леррі Спікс заявив під час зустрічі з кореспондентами в Денвері, що у справі американсько-совєтських відносин відбудеться засідання кабінету і окремо Крайової ради безпеки. У понеділок, 8-го вересня кілька сенаторів і конґресменів, а між ними також лідер республіканської більшости в Сенаті сенатор Роберт Дол виявили своє обурення совєтським поступуванням у відношенні до американського кореспондента і вимагали від Уряду рішучих заходів в тій справі.

У політичних колах не виключають, що справа Н. Данілова і головно совєтська впертісь може бути причиною відкладення зустрічі на вершинах між президентом Р. Реґеном і совєтським лідером Міхаїлом Ґорбачовим. В кожному разі кілька наступних днів дадуть відповідь на багато загадочних справ, тим більше, що Москва не поступається, а навпаки, газета „Ізвєстія", орган Верховної Ради СССР, написала, що справа Данілова буде пов'язана з „видвореним" з СССР в червні 1985 року американським дипломатом, який, на думку совєтської прокуратури, також займався шпигунством. Крім того слідчі органи КҐБ заявляють, що Данілов намагався здобути інформації про нові види совєтської нуклеарної зброї і він може бути засуджений на максимальні виміри покарання.

У демократичних країнах світу існує свого роду занепокоєння з приводу нового непорозуміння між ЗСА і СССР тому деякі, зокрема европейські держави, також звернулися до Москви з пропозицією незагострювати справи Н. Данілова і не встановляти прициденту закладництва, яке в майбутньому може показатися дуже небезпечним експериментом.

В АМЕРИЦІ

ВИСОКОПОСТАВЛЕНИЙ речник вашінґтонської Адміністрації заявив, що існує реальна можливість того, що в скорому часі державний секретар Джордж Шулц зустрінеться з керівником Африканського крайового конгресу (АКК) Олівером Тамбо.„Ми намагаємося піднести рівень наших контактів з різними південноафриканськими групами, — сказав вашінґтонський чинник. — Крім АКК, ми хочемо обмінятися думками з іншими негритянськими організаціями Південно-Африканської Республіки, а також з представниками профспілок, Церкви і політичних рухів. Спроба встановити ці контакти не означає однак відмови від американської політики конструктивного діялогу, який виключає прийняття строгих економічних санкцій".

ВІЗИТОЮ В ЛОНДОН і переговорами з міністром закордонних справ Англії сером Джеффрі Говом завершилася поїздка амбасадора З'єднаних Стейтів Америки в Об'єднаних Націях Вернона Волтерса по країнах Західньої Европи. Під час поїздки В. Волтерс відвідав Італію, Францію, Західню Німеччину, Голляндію, Бельгію та Еспанію. Перед відлетом з Лондону він заявив, що метою його поїздки було поінформувати союзників про заходи, що їх З'єднані Стейти застосовують у боротьбі проти міжнародного тероризму. Американський амбасадор охарактеризував переговори в Лондоні як важливі і корисні. На шляху до ЗСА Волтерс на короткий час зупинився в Канаді.

КОРУПЦІЯ І ШАХРАЙСТВО в нюйоркському бюрі в справах порушення правил паркування авт, викриті в цьому році, як виявилося, почалися давно, ще чотири роки тому. Про це розповів на переслуханнях один з заарештованих в цій справі. Крім того стало відомо, що адміністрація посадника Ню Йорку Едварда Кача дістала повідомлення про зловживання вже давно, також біля чотирьох років тому, але чомусь не звернула на них серйозної уваги.

З УВАГОЮ ПРИСЛУХАЛОСЯ 16,000 добірних гостей у четвер, 4-го вересня, в Гарварді до промови англійця принца Чарлза на святкувані 350-річчя заснування університету. Престолонаслідник 37-річний королевич казав: „Я мушу зауважити, що ми поступово втрачали з поля зору ідеал, перейнятий від грецьких філософів, ідеал, який полягає у тому, щоб творити рівновагу поміж кільома предметами, які служать юнацьким потребам — моральним, інтелектуальним, емоційним та фізичним... І ми, здається, забули, коли все вже сказане і все зроблене, що добра людина — як сказали б греки — є шляхетніша істота, ніж добрий технолог". Він попереджав зібраних, що західній світ загрожений технологією, яка тріюмфує над людиною.

НЕГРИТЯНСЬКИЙ СВЯЩЕНОСЛУЖИТЕЛЬ, проповідник і політичний діяч Джессі Джексон відмовився від участи в інавґурації нового чорного Архиєпископа для Кейп Тавну в Південній Африці, нобелівського лавреата миру Дезмонда Туту в неділю, 7-го вересня, і попередив інших чорних, щоб не їхали на цю урочистість, бо вони будуть у „небезпеці бути втягненими в кампанію пропаганди". Він також скритикував президента Роналда Реґена за відмову накласти гострішi санкції проти Південної Африки за її політику апартеїду. Джексон склав відмову від запрошення на пресовій конференції після зустрічі з південноафриканським амбасадором, з яким мав справу щодо своєї візи до Південної Африки.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 451-2200

Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to
"Svoboda" 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Безглуздий терор

Макабрична драма, яка відігралась у четвер і п'ятницю, 4-го і 5-го вересня ц.р. на міжнародному летовищі в столиці Пакістану Карачі, на протязі 16-ох годин може служити, як клясичний доказ правильности історичного вислову французького дипломата Наполеонівської доби Талейрана: ,,Це щось гірше, як злочин, бо глупота". Залишаючи на боці принципи християнської моралі і етики, терористичний акт можна пояснювати логічно, як демонстрацію проти нестерпного режиму і маніфестацію поярмленого народу, що прагне волі. Довга серія терористичних актів, виконуваних арабськими чи іранськими організаціями під різними кабалістичними назвами, не мають ніякої позитивної політичної цілі і демонструють тільки ненависть супроти Ізраїля та супроти Америки, яка підтримує Ізраїль. Але чого добилися всі ті акти терору? Вони ж не розв'язали складної проблеми признання трьом мільйонам палестинців ,,національного місця осідку", вони не зліквідували хронічної громадянської війни у Ливані, вони не спричинились до замирення напружених відносин на Близькому Сході ані тим менше — не потрясли основами існування не то З'єднаних Стейтів, але й малого Ізраїля. Зате спричинились до створення міжнародної думки, що її ядерно висловив президент Реґен у зв'язку з оцією трагедією в Карачі: що це ,,трусливе варварство".

Коли писані ці рядки, то ще невідомо, яка це організація перевела той наскок у Карачі і котра держава стоїть за тим останнім актом безглуздого терору. Він безглуздий, бо єдиним успіхом, яким можуть похвалитися організатори й виконавці, то 18 невинних цивільних осіб убитих і 127 поранених, з-поміж яких напевно хтось ще помре. ,,Успіхом наскоку було те, що з-поміж п'ятьох напасників-терористів два згинули і три арештовані пакістанською поліцією. Пакістан — заприязнений з Америкою. Може це було одною з причин чому саме летовище у столиці Пакістану вибрали собі автори міжнародного тероризму для того останнього акту. Мусулманські фанатики вірять, що коли вони згинуть за добру справу, то йдуть просто до неба. Такою доброю справою вважають схоплювання американського літака та поводились у ньому зовсім не як герої-мученики за добру справу, а як абсольвенти школи для терористів, які проте самі спаніковані і стріляють із ручних скорострілів та кидають ґранати — невідомо чому і пощо. З Вашінґтону відлетіли до Карачі фахівці, які разом із пакістанськими органами безпеки будуть намагатися видістати від трьох арештованих терористів усю правду. Вони ніби хотіли летіти на Кипр і там шантажувати ,,закладниками" на літаку тамошню владу, щоби вона звільнила з в'язниці їхніх приятелів-однодумців, засуджених за давніші подібні безглузді вбивства. Але справа була згори програна, бо власті на Кипрі, який — до речі — поділений на грецьку і турецьку частини, заявили, що не дозволять схопленому літакові приземлитись на летовищі в Кипрі.

Президент Реґен заявив, що тільки тоді можна переводити відплатну військову дію проти країни, яка затіяла і спонзорувала акт, коли будуть докази, котра це країна і скільки вона винувата. Називають Палестинську Визвольну Організацію, лівійського диктатора Муамара Каддафі, іранського фанатика аятоллу Хомейні і диктаторського президента Сирії Гафез Ассада. Кожний із них поводиться, наче би це не були 80-ті роки XX сторіччя, а середньовіччя чи ще раніше, час мандрівки півдиких народів, часи Джінґісхана й Аттилі — ,,Бича Божого". Кожна епоха має свої питоменності. Сучасна нам епоха є епохою експорту комунізму та плекання міжнародного тероризму. Але мудра українська приповідка каже, що ,,Млин Господній меле поволі, але певно" та що ,,До часу дзбанок воду носить". Є теж мудрий вислів ,,Хто мечем воює, той від меча гине". Такі безглузді криваві акти, як отой на летовищі в Карачі, або ще пізніше масакра жидів у синаґозі в Істамбулі — приспішують безславний кінець злочинців, закоханих у терорі задля терору, у проливанні невинної крови. Злочин і глупота не запанують над світом, тільки самі собі копають могилу.

Ярослав Курдидик

НАЙБІЛЬШИЙ І НАЙКВОЛІШИЙ СОЮЗНИК ЗСА

Коли похилитеся на мент над мапою Канади, — вам незаперечно доведеться ствердити одне, що Канада, це суходільний масивний велетень, який не лише найбільше суцільно межує зі ЗСА, але своїми об'ємистими просторами навіть територіяльно їх перевищує. Канаду слід уважати за своєрідного ,,вікопомного і природного" сусіда ЗСА і, може тільки за злопам'ятного владування Трудо, ця союзницька близькість між ЗСА і Канадою, була в тому часі, доволі помітно послаблена.

Коли в Канаді консервативсти перебрали політичну керму, добросусідське спілкування змінилося у багатьох відношеннях накраще. Найслабшою сторінкою Канади, все ще таки і надалі залишається її Крайова оборона, не згадуючи вже про канадські міжнародного порядку, союзницько-мілітарні зобов'язання. Ось із звітувань НАТО виявляється, що Канада між його 16-ма членами, належить до тих держав, які теоретично, предиспоновані до того, що вони становлять ,,збройний стрижень" у НАТО, а його політичні речники наголошують, що Канада має найнижчу мілітарно-силову потенцію, у тому розумінні, бо порівнюючи її із іншими членами — західніми державами, вона має найменше ,,зуніформованих своїх громадян"...

А, ми ще точно пригадуємо, як під час виборів у 1984 році, теперішній прем'єр-міністер, Браєн Малруні, прирікав, що між його всіми пріоритетами, одним із перших і найважливіших — це ввести знаменне поліпшення в канадській Крайовій обороні. Однак досі — нічого в тому напрямі не змінилося. І щойно в останньому часі з Оттави наспівають деякі оптимістичні прояви, що теперішній уряд, має у плянуваннях підсилити і фінансово і циферно, свою дотогочасну армію, фльоту і летунську повітряну силу, бо всі вищезгадані роди зброї почали, у порівнянні зі силовими спроможностями держав Заходу, — таки насправді відставати у своїй бойовій потенційності.

Міжнародні мілітарні знавці постійно наголошують, що Канада з її сильною і модерною економікою, повинна б мати не 83,200 вояцтва у своєму контингенті, а щонайменше втроє більше і набагато кращу армію, в першу чергу складену із добре вишколених постійних реґулярних вояків і надійної резерви, як це для прикладу, їх мають, Швайцарія, Швеція, чи Ізраїль.

Для прирівняння варто пригадати, що Швеція, яка має заледве одну третину населення, того скільки має Канада, до її оборонного контингенту належить: 40,000 реґулярних вояків, 850,000 т.зв. ,,першої мобільної резерви", яку можна змобілізувати до трьох-чотирьох днів, 200,000 цивільної оборони і 2 мільйони економічної оборони, тобто індустрійної змобілізованої сили, для безпосередньої допомоги збройним силам Швеції. Канадські достовірні джерела подають, що, порівнюючи зі Швецією, Канадська ґенералиція і адміраліція матимуть у мобільній розпорядимості заледве 132,000 реґулярних вояків і резервістів.

Із призбираних нами матеріялів, базованих дуже побіжно на статистичних даних, що їх подають ґенерал С.Г. Белзіл, командир Головної мобільної команди, каже, що він намагається за всяку ціну, піднести першу резерву міліції із 17,500 до 60,000 осіб. А йому начебто у допомогу, ґенерал Реґ Мей, як головнокомандувач усіх резерв заявляє, що його постійні труднощі зводяться до того, як зрекрутувати резервістів, яких постійно йому не вистачає. А Оттава, мотивуючись ,,політикою заощаджування", намагається перекинути свою мобільну оборону із реґулярного вояцтва — на резервові кадри.

Пересічно, реґулярний вояк коштує Канаду 37,000 дол., побираючи платню з обтяженням на пенсію. Але ,,парт-тайм" воякові, точніше, резервістові, платиться за південні вправи: воякові 14.50, підстаршині 18.50, а ляйтенантові 25.50 доляра готівкою. Очевидно, що така ,,вояцька заплата" не заманює багато кандидатів і, тому у всіх родах зброї, бракує резервістів, а всі резерви нараховують разом 25,375 чоловіків і жінок і всі вони, здебільшого члени з реґулярних кадрів, які погодилися бути ,,резервою першого призову", хоч ніхто з-поміж них не посилі виконувати, бойових фронтових функцій. За найвартісніший вклад у НАТО, слід прийняти канадський контингент у Західній Німеччині, що складається із 4,000 реґулярних вояків і 1,500 летунів, з ескадрилями — 54 бойовими літаками. Найбільші недоліки виявляються у канадському збройному летунстві. Відомий канадський мілітарний коментатор Рон Ломен, відсилаючись на заяви генерала Дон МекНортона, головнокомандуючого летунства, переповідає у скороченні, що для канадської Оборони із її велетенським суходіллям: 10,014,817 квадратних кілометрів (3,866,721 квадратових миль) із найдовшим побережжям у світі — найважливішим є повітряна охорона. На жаль, вся канадська повітряна сила що складається із 23,000 чоловіків і жінок, 9,000 цивільних робітників і 3,000 першої резерви, а хоч вона прекрасно вишколена і складається із професіонально фахових одиниць, вся її сила разом — зложена із 654 літаків, найрізнороднішого бойового призначення, а в тому числі половина, старша понад 20 років.

І не лише канадське летунство, але й всі інші роди зброї потребують ,,докорінного доповнення і омолодження", — твердять мілітарні фахівці від озброєння. Щойно після переведення всіх цих ,,вдосконалювальних реформ", Канада зможе уважати себе повновартісним членом НАТО і повноцілим і бойово-оборонним союзником ЗСА.

Іван Кедрин

МУДРИЙ ГОЛОС ПОЛЯКА ПРО УКРАЇНУ

Казімєж Подляскі: ,,Литовці, Білоруси, Українці — наші вороги чи брати?", Переклад з польського Віктора Поліщука, передмова: Ярослав Пеленський, В-во ,,Віднова", 1986.

За твердженням автора Передмови, професора Ярослава Пеленського, Казімєж Подляскі — це один із найвидатніших польських публіцистів, а ,,Подляскі" — це тільки псевдонім. Книжка появилася у підпільній літературі сучасного польського опозиційного руху, ворожого супроти режиму ставленника Москви генерала Ярузельського. Проф. Я. Пеленський добре орієнтується у лябіринті нелеґальних польських опозиційних груп і в лябіринті їхньої самвидавної літератури. Цікаво почути від нього, що в сучасній Польщі появилося коло 1,200 нелеґальних публікацій, між ними коло 500 книжок тиражем від 1,000 до 5,000 примірників. Автор цих рядків неоднократно мав нагоду твердити, що Польща має погане минуле своєї внутрішньої політики, і за часів своєї державної незалежности доби П'ястів і Ягайлонів, до трагічних для Польщі розподілів у другій половині XYIII сторіччя, і після відзискання державної незалежности після Першої світової війни, — але польський нарід дуже тугий впертий і завзятий в опозиції. Самі поляки викували такі самокритичні вислови, як ,,Польска Нєржондем стої" — ,,Польща стоїть безправством" — і ,,Мудрий поляк після шкоди", польський письменник Совіньскі написав книжку ,,Правем і лєвем", виявляючи митарства Польщі, — але поляки перевели два повстання проти царської Росії, заснували підпільно-революційну організацію ,,Польска Орґанізація Войскова", на якій взорувалося УВО, і навіть у страхітливому німецькому кацеті в Осьвєнцімі зорганізували підпілля, про що видано згодом у Лондоні велику книгу ,,Осьвєнцім вальчонци" (,,Воюючий Осьвєнцім" Лондон 1974), а підпільну Польську Армію Крайову за німецької окупації прирівнюють до УПА.

У країнах з авторитарним режимом, опертим на терорі і донощицтві та з забороною свободи слова і друку, не може природно творитися громадська думка. Тому вона твориться підпільно, і її висловом є саме самвидавна література. Проф. Я. Пеленський ділить сучасну польську опозицію на три групи — центро-праву католицьку, центрову і центро-ліву, але цікавішим є його твердження, що в Польщі існує загальний культ Юзефа Пілсудського, але поруч нього і Романа Дмовського — засновника й ідеолога польського націоналізму в його шовіністичній еґоцентричній формі з визнаванням доктрини, яка лягла в основу договорів Андрусівського (1667) і Ризького (1921) себто — поділу Сходу Европи між Польщу і Росію. Вартість книжки Подляського — це не тільки прихильний білорусам, литовцям і українцям тон, але поставлення крапки над ,,і": він тавруе польсько-українську війну у 1918 році, признаючи, що етнічну більшість в Східній Галичині становили українці і що Львів був центром української політики і культури, і те саме твердить щодо претенсій Польщі до Вільна. Він запитує: ,,Чи ми хочемо Вільно чи Білорусь" — у тому змислі, що Білорусь, Литва й Україна мають бути ,,добрими сусідами,а не ворогами". Подляскі заперечує загальний погляд своїх земляків, що українці допомагали німцям здавити варшавське повстання. Він правильно твердить, що в тому часі ані у Варшаві ані в її околиці ,,не було ніякої української військової формації".

Зате є в книжці Подляського те саме обвинувачення на адресу українців, що воно раз-у-раз повторяється в польській публіцистиці: що за німецької окупації українці перевели справжню ,,різню" поляків на Волині. Проф. Я. Пеленський пише, що поляки не проголосили на те своє обвинувачення документарних доказів. Дозволимо собі додати: у створенні такого погляду у поляків винуваті й самі українці. У полемічній літературі двох відламів колись одностайної ОУН є брошури й книжки, що їх аж неприємно читати. Але нема ніякого авторитетного твору, хоч би з ділянки мемуаристики, який описав би правду про тодішні відносини на Волині. Чув я від одного з найвидатніших наших націоналістичних діячів, що не можна ще говорити цілої правди, бо

(Закінчення на стор. 3)

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ЩО МИ РОБИМО В СПРАВІ ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ ТРАГЕДІЇ УКРАЇНИ?

Засоби масової інформації принесли 23-го серпня вістку, що у Ляпляндії (частина Норвегії) радіяція, що приніс її вибух у Чорнобилі, жахливо висока. Населення Ляпляндії живе у великій мірі із годівлі ренів і тепер стверджено у цих тварин радіяцію 30 разів вищу, як допускаєме максимум. Стверджено теж дуже високу радіяцію у землі та у рослинах. Телевізійний коментатор сказав, що ця висока радіяція загрожує знищенням основи ляпляндської господарки і цим грозить знищенням своєрідної ляпляндської цивілізації.

Уже раніше чули ми про дуже високу радіяцію, спричинену катастрофою у Чорнобилі, у Німеччині, Голляндії, Польщі та в інших країнах, навіть, щоправда не дуже значне, піднесення радіяції у деяких стейтах Америки.

У зв'язку з цим, польський мільйонер Пішек висилає до Польщі великі транспорти харчів та ліків.

Наша відома журналістка Софія Наумович подає із Франції, що шість англійських авторів — дипломатів, учених і журналістів, видали книжку про Чорнобиль, під заголовком ,,Найбільша катастрофа у світі". Майже рівночасно появився французький переклад цієї книжки. Автори праці твердять, що число жертв у Чорнобилі набагато разів вищі, як подають офіційні кола СССР.

Перед кількома днями американський лікар-спеціяліст оцінив, що в Україні захворіє на рака, із причини катастрофи у Чорнобилі 60,000 людей.

Здається, що увесь цивілізований світ зажурений катастрофою у Чорнобилі і співчуває з її жертвами, навіть засоби масової інформації, які звичайно применшують, а то й промовчують всяке зло спричинене совєтською владою. Маленька поправка: увесь цивілізований світ з виїмком провідників американських українців.

Наші центральні організації у Канаді перевели і далі ведуть різні акції і наполегливі заходи перед урядом, щоби принести нашим братам і сестрам в Україні, загроженим радіяцією, допомогу. Що ми зробили або робимо у цій справі у ЗСА?

Не треба великої уяви, щоби усвідомити собі, що коли радіяція із Чорнобиля є смертельно висока у Норвегії, то ця радіяція у великій частині України чи Білорусі є набагато разів вища. Ми повинні теж усвідомити собі, що коли американський лікар, на основі, у великій мірі, інформацій, що їх він отримав від совєтської влади, оцінює що у наслідок Чорнобиля в Україні захворіє на рака 60.000 людей, то в дійсності ця цифра буде багато вища. Тим більше, що у час, коли треба було негайно евакувати населення загрожених районів України, Москва наказала танцювати на вулицях Києва.

Здається що є конечним, щоб наші політичні і допомогові верхівки у ЗСА збудилися зі сну і чимскорше обдумали і почали заходи перед Урядом та перед міжнародними організаціями у справі допомоги нашим братам і сестрам у загрожених радіяцією теренах харчами та ліками й евентуально медичною допомогою.

Існує велика правдоподібність, що багато із цих заходів не увінчається успіхом, та це зовсім не звільняє нас від святого обов'язку робити все що у нашій силі, аби допомогти нашим рідним у великій трагедії.

Ярослав Татомир

Левіттавн, Па.

ГОРДИНСЬКИЙ НЕ Є ХУДОЖНИКОМ!

У 1930 році, коли критика русизмів в українській мові ще не уважалася протисовєтською аґітацією з карою концтабору від трьох років угору, Державне видавництво України видало в Києві 368-сторінковий підручник П. Омельченка п.н. ,,Наука про малярські фарби, матеріяли та техніки". Те видання було поручене наркомосвітою УССР, тобто міністерством освіти, для вжитку професійних шкіл і мистців. Там спочатку тексту подано на 12-ій сторінці ,,Пояснення до вжитої термінології", де читаємо:

,,Мистець-маляр... — але не художник, цілком чуже для нас слово: худо (біда), худой, худи — по-чеськи бідний".

Одначе у ,,Свободі" з 29-го серпня ц.р. в статті про благословення Папою одного українського мистця, згадано теж ,,відомого українського художника Святослава Гординського". Це не відповідає дійсності, я є український мистець і мистецтвознавець, і тому мене не можна називати ні бідним, ні худим, ні худорлявим, ні художнім, ні художнавцем, ні чимсь подібним.

Тому пропоную і прошу ні мене, ні моїх колеґ-мистців не обзивати тією безглуздою в українській мові назвою.

Святослав Гординський

Верона, Н. Дж.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

Роман С. Голіят

МОСКВА І ВАТИКАН

II.

На інтронізації патріярха Москви Пімена, в червні 1971 року, Пімен звертаючись до присутніх сказав, що всі раділи, що вже 25 років минуло від ліквідації Берестейської Унії і поворот її вірних до православ'я. Присутній висланник Ватикану, кардинал Ян Віллебрандс, прийняв заяву Пімена мовчанкою, і те саме зробив, повернувши до Риму.

Єзуїт Павло Майлекс, ректор ,,Руссікум", кілька місяців передше — в березні 1971 року, висловився, що українські католики не можуть сподіватися, щоб Свята Столиця ставила питання про існування УКЦеркви в СССР, в той час, коли є можливість вести діялог з Російською Православною Церквою. На мовчанку Віллебрандса, посипались протести від усіх українських єпископів і мирян.

Під цю пору, совєти готові перейти з монологу до діялогу. Для ортодоксальних комуністів, які бояться, що діялог і детант може ідеологічно ,,роззброїти" совєтських громадян, то на це відповів Яґодін — секретар комуністичної партії Москви — по ідеології і пропаґанді, що: ,,в тому немає нічого злого, бо в договорі з чортом, ви певні, що ви може чорта облудити". Ленін і совєтські комуністи завжди уважали, що мирне співжиття з державами з різними соціяльними системами є тимчасовим мірилом, визначене потребою пристосовуватися до міжнародної ситуації, яка може кожночасно замінитися в мілітарну конфронтацію для поширення революції.

УКЦерква під окупантами України

Шостий розділ ,,Ukrainian Catholics and Vatican Diplomacy", Фльоріді присвятив УКЦеркві. Там читаємо, що 4-мільйони українських католиків є позбавлені релігійної свободи й їх примусово прилучено до Російської Православної Церкви. Совєтська боротьба з УКЦерквою почалася в 1939 році, коли чевона армія зайняла землі Західньої України, на підставі договору Молотов-Рібентроп. В той час, один з найвизначніших східніх католицьких єпископів, граф митрополит Андрей Шептицький (народ. 1865 р.) володів Львівською митрополією від 1900 року. Він був геніяльним апостолом екуменізму. Він був особистим приятелем російського філософа Владіміра Соловйова і одержав від Папи Пія Х правосилля і привілеї ,,Патріярха". Російський в'язень від 1914-1917 років він обороняв українську націю під польським пануванням 1921-1939 рр. і Українську Православну Церкву проти польського переслідування. Під час нацистської окупації (1941-44 рр.) він охороняв і переховував жидів, так, що рабін Каґане висловився про нього: ,,Я не вірю у святих, але, якщо є там якісь святі, то я є переконаний, що найбільший з усіх є український Митрополит Андрей Шептицький". (стор. 167).

Побожність Митрополита Андрея, яку бачили католики й не-католики, спонукала 28-го січня 1955 року св. Римську Конґреґацію дати згоду декретом приступити до його беатифікаційного процесу. Багато його ідей про екуменізм і відносини з православним Сходом сповнилися останніми роками на Другому Вселенському Соборі.

Митрополит Шептицький, 30-го липня 1933 року під час голодомору України, апелював до вільного світу в обороні переслідуваних: ,,Ми бачимо вже консеквенції комуністичного режиму. З кожним днем, стає більше страшно. Видовище тих злочинів жахає людську натуру й кров у жилах стигне".

У 1937 році Митрополит Шептицький, аналізуючи можливість комуністичного проникання в Західню Україну, говорив семінаристам, що: ,,Наша Церква, разом з апостольською Церквою, потребує відважних священиків, готових на великі терпіння, якими були перші християни".

За совєтської окупації, почалося переслідування. Стурбований Митрополит знайшов священика на свою зміну. Ним був о.д-р Йосиф Сліпий, ректор Львівської Духовної Академії, член найстаршої наукової установи. НТШ, особистість, величезного педагогічного і організаційного досвіду, а понад усе, побожний і відважний. За апробатою Риму, потайки, 21-го грудня 1939 року висвячено о. Сліпого на єпископа Львова і коадьютора Шептицького.

Негайно після смерти Митрополита Андрея (1-го листопада 1944 р.) комуністичний режим, йдучи слідами царів, зліквідував УКЦеркву, а її вірних і майно, забрав під свою контролю.

У 1945 році, нововибраний патріярх Москви, Алексєй, у своєму апелі до українських католиків закликав, щоб вони зірвали з Римом і повернули в ,,обійми справжньої матері Російської Православної Церкви".

Большевики арештували Йосифа Сліпого, разом з іншими єпископами провінції Галича, а саме: Григорія Хомишина, Івана Лятишевського й Григорія Лакоту. В Києві, за закритими дверима, судили Митрополита Сліпого й присудили йому 10 років заслання. 80-річного єпископа Хомишина, засудили також на 10 років. Інші дістали від 5 до 10 років.

Після ліквідації українських єпископів, 204 священики на чолі з о. Гаврилом Костельником і 12-ма мирянами, зібралися (8-10 березня 1946 р.) у Львові на псевдособор і зголосили, що Берестейська Унія з 1956 року перестала існувати. На початку квітня, делеґацію того ,,собору", прийняв московський патріях Алексєй, який повідомив про поворот УКЦеркви в ,,обійми Російської Православної Матірної Церкви".

Це примусове ,,повернення" було політично і церковно невірне. В 1596 році Митрополит Києва не був залежний від Москви, але Константинополя. Багато пізніше, за договором в Переяславі (1614 р.) російський цар і патріярх прилучив незалежну українську державу під свою ,,охорону", яка вкінці допровадила до загибелі церковної і політичної незалежности (в 1685-1786 рр.), через інкорпорацію українців в Православну Церкву й російську імперію. Фльоріді, цитуючи Івана Дзюбу, дисидентського літературного критика, пише, що: ,,Україна не 'прилучилася', але ввійшла у союзний договір, який, перфідно зламав царизм (стор. 169).

Закінчення буде.

Канадська св. Софія — кому і для чого?

В останньому часі надзвичайно часто в приватних розмовах, часописах, навіть і в єпископських проголошеннях явно та скрито являються гострі осуди Канадського Релігійного Товариства „Св. Софія". Цікаво є чому якраз це стається в останньому часі, хоча це Товариство існує вже 6 років в Канаді — але не зупинюся над цим питанням. Радше бажав би я ввійти в саме основне питання „кому і для чого це Товариство існує?" Правдою є, що українська католицька громада вже має многогранні організації, котрі вже історично допомагають релігійному життї нашої Церкви та громади взагалі. Чому ще мати одну організацію, та ще якусь, котра критично названа „релігійним товариством"? Одначе є основні справи, котрі не доглянені існуючою структурою Української Католицької Церкви в Канаді, котрі вимагають доглянення.

Релігійне Товариство „Св. Софія" — це сотворіння св. п. Патріярха Йосифа, котрий, прийшовши на волю зауважив, що Церква в діяспорі не присвятила належної опіки долі матірної Церкви в Україні. Щоб скріпити зв'язок нашої Церкви на Заході з Церквою на рідних землях покійний святець створив у Римі ряд інституцій. Щоб матеріяльно зберегти ці інституції та поширити їхню діяльність, покійний Патріярх створив Товариства „Св. Софія" в різних державах. Значить мандат канадського Товариства „Св. Софія" включає допомогу в матеріяльному збереженні „Патріярших інституцій" та поширити їхню діяльність на терен Канади. В цей спосіб Канадське Товариство виконує основне бажання св. п. Патріярха Йосифа, а це саме — допомогти Церкві на рідних землях.

Діяльність канадського Товариства не можна вузько обмежити до збирання фондів! Ця діяльність включає видання та поширювання ряд традиційних українських ікон; видання та поширювання українських релігійних та літургічних книг, видання та поширювання інформацій про нашу Церкву для не-українців; інформування наших вірних про свою діяльність й інших справ в Українській Церкві. Точніше, за шість років канадське Товариство вже видало або співвидало шість книг; інформує понад 7,000 українців в Канаді про нашу Церкву; інформує ряд неукраїнців про свою працю та одержує від них жертвенну допомогу; починаючи з січня цього року пересилає Українську Пресову Службу (повідомлення про переслідувану Церкву) до всіх парляментаристів в Канаді, до провідників всіх християнських Церков в Канаді, до всіх щоденників в Канаді та до головніших радіових та телевізійних агенцій; та в останньому координує кампанію листування з переслідуваними на рідних землях. Це не пусте говорення — „що ми хочемо робити", це є осяги нашої праці. Це є те, на що наш люд жертвує — це є плоди нашої праці. Щоправда, це коштує гроші, але очевидним є, що це все треба робити. Ми не можемо мовчати перед світом про долю нашої рідної Церкви! Ми не можемо роками обговорювати пляни, але нічого не діяти! Канадське Товариство „Св. Софії" діє нині на добро Церкви на рідних землях. Це для чого ми існуємо. Господь сказав: „по плодах Ви їх пізнаєте" — ми вважаємо, що наші плоди вам кажуть, хто ми є і чому ми існуємо. Не слухайте голосів побоювання та злобної критики — бо ж вони нічого доброго не чинять!

Отець М. Татарин

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

Український Музичний Інститут Америки, Інк.

Відділ в Ню Йорку

ШКІЛЬНИЙ РІК 1986/87 І ВПИСИ

починається

12-го вересня 1986 р., год. 3:30 по пол. в домівці Українського Музичного Інституту

136 Друга Авеню, 3-ій поверх, Дім Визвольного Фронту

Предмети, навчання і вчителі:

Скрипка:
Рафаїл Венке, директор Відділу УМІ ..... (201) 762-0758

Фортепіян:
Тома Гриньків ..... (212) 724-0102
Галина Мірошниченко-Кузьма ..... (212) 254-6943
Лариса Крупа ..... (201) 539-4937
Д-р Юліянна Осінчук ..... (212) 473-6217
Роберт Ґ. Дурсо ..... (215) 893-0542

Віольончеля:
Нестор Цибрівський ..... (212) 595-6974

Наука сольоспіву:
Андрій Добрянський ..... (212) 595-3429

Організація Американці в Обороні Прав в Україні і Відділи

43 Midland Place, Newark, N.J. 07106. (201) 373-9729

запрошують Українське Громадянство на

ПРИЙНЯТТЯ

у вівторок, 23-го вересня 1986 р. від 5-7-ої вечора у залі ч. 562 сенатського будинку Дирксона, Вашінгтон, Д. К.

з нагоди

ДЕСЯТОЇ РІЧНИЦІ УКРАЇНСЬКОЇ ГЕЛЬСІНКСЬКОЇ ГРУПИ

Почесні Гості: *Члени Української Гельсінкської Групи, які живуть у ЗСА, Сенатори і їхні асистенти, Конґресмени і їхні асистенти.*

Просимо зголосити Вашу присутність до **Божени Ольшанівської**
(201) 581-5000 вдень; (201) 373-9729 вечором

≋125≋ 1861-1986

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США

125 років київської української академічної традиції

1861-1986

Серія доповідей про видатних представників академічної традиції:

від Київської Старої Громади до Української Вільної Академії Наук у США

Протягом осени ювілейного 1986 року відбуватимуться дальші доповіді про заслужених діячів науки, що працювали в цій традиції.

КАЛЕНДАР ДОПОВІДЕЙ:

13 вересня.	Володимир Перетц (1870-1935). Доповідач **Дмитро Штогрин.**
20 вересня.	Володимир Дорошенко (1879-1963). Доповідач **Осип Данко.**
27 вересня.	Сергій Єфремов (1876-?). Доповідач **Богдан Рубчак.**
4 жовтня.	Володимир Вернадський (1863-1945). Доповідач **Любов Дражевська.**
11 жовтня.	Михайло Грушевський і київська наукова традиція. Доповідач **Любомир Винар.**
18 жовтня.	Павло Чубинський (1839-1884). Доповідач **Петро Одарченко.**
25 жовтня.	Дмитро Дорошенко (1882-1951). Доповідач **Ярослав Пеленський.**
1 листопада.	Іван Линниченко (1857-1926) і Микола Дашкевич (1852-1908). Доповідач **Мирослав Лабунька.**
8 листопада.	Олександер Оглоблин. Доповідач **Орест Субтельний.**
15 листопада.	Володимир Міяковський (1888-1972). Доповідач **Лариса Онишкевич.**
22 листопада.	Микола Василенко (1866-1935). Доповідач **Ярослав Падох.**
6 грудня.	Олександер Грушевський (1877-). Доповідач **Леонід Рудницький.**
13 грудня.	Федір Мищенко (1848-1906). Доповідач **Олександер Домбровський.**
20 грудня.	Олександер Кониський (1836-1900). Доповідач **Марко Антонович.**

Академія запрошує на ці виклади всіх, кому дорога українська наука і хто цікавиться її чільними представниками.

Зарезервуйте Ваші суботи о другій годині для Академії!

The Ukrainian Academy of Arts and Sciences in the U.S. Inc.
206 West 100th Street, New York, N.Y. 10025

Величаві святкування Тисячоліття Хрищення України Пітсбурзького і Пан-Огаївського деканатів

Святкування відбулися у чудовому лісистому таборі Всіх Святих Української Православної Ліги в Елленвіл у Пітсбуржчині, Па., над річкою Аллеґені, яка своїми рвучими водами і шумом граничить з посілістю табору. Власником цієї посілости є Українська Православна Консисторія у Бавнд Бруку, Н. Дж., яка віддала її Українській Православній Лізі до користування, щоб наша молодь могла використовувати вільний вакаційний час на свіжому повітрі серед розлогих дерев і чудової природи, та купатися у чистій свіжій воді ріки Аллеґені.

Є тут кільканадцять дерев'яних будинків — котеджів, кухня і велика їдальня на приблизно 80-100 людей, новозбудований гарний будинок для відправ Богослужб і всяких імпрез, та кілька гарних кімнат для відвідувачів.

Беручи все це разом має воно велику вартість, а вже особливо для молоді, яка сюди приїжджає з кількох стейтів у вакаційний час.

І тут, у цій мальовничій околиці, серед зелених листвяних дерев, під шум бистрої ріки, відбулися урочисті святкування — відзначення Тисячоліття Хрищення України, в яких взяли участь вірні парафій деканатів Пенсильвенського і Пан-Огаївського.

Два дні цих святкувань, субота 16-го і неділя 17-го серпня, цього Божого 1986 року, залишаться глибоко у серцях і думках усіх учасників свята, яке має велике історичне значення для всього українського народу, — для нас і наших братів і сестер, які, перебуваючи в неволі царства сатани, не мають можливости цієї знаменної дати побожно у святих храмах відзначити, бо диявол позамикав наші святині, а побожному нашому народові наклав на уста замки - кайдани та гонить на колгоспну невільничу роботу. Проте вони усі духом з нами святкують це торжество, а ми з ними.

Наше торжество почалося Вечірнею - Богослуженням — в суботу, 16-го серпня яку служили отці о. прот. Василь Дяків голова Святкового комітету, і о. Омелян Мицик; вони також після Вечірні сповідали вірних.

Ще перед Вечірнею мав глибоку доповідь про значення Тисячоліття Хрищення України запрошений прелеґент д-р Петро Кондра з Гамілтону, Канада. Після доповіді відбулася дискусія, що була корисна і цікава.

Неділя 17-го серпня — традиційна зустріч Владик Архиєпископа Констатина і Єпископа Антонія хлібом і сіллю. Українською мовою вітав Владику Петро Забель з Янґставну, Огайо, а англійською мовою — Антін Пітух з Арнольду, Па. Архиєрейська Свята Літургія почалась о годині 10:30, до якої співав збірний хор Пітсбурзького деканату під управою дружини о. О. Мицика з Ембридж, Па., паніматки Синтії Мицик. Проповідь виголосив Архиєпископ Константин в обох мовах, передаючи рівночасно всім присутнім святительське благословення нашого улюбленого Владики Патріярха Митрополита Мстислава, в якій заторкнув значення і глибокі коріння великої дати нашої святої Христової віри, яку Великий Князь Володимир прийняв з Візантії в грецькому обряді і передав її киянам і всьому українському народові.

Після Святої Літургії всі присутні з Владиками і духовенством, процесійним походом пішли на ріку Аллеґені, де відбулось торжественне освячення води, яка символізувала нам наш рідний Дніпро. Ця частина вийшла напричуд гарно, урочисто і з побожно душевним піднесенням, що залишиться надовго у пам'яті учасників.

По освяченні води була обідова перерва до години 3-ої. Під розлогим шатром були розставлені столи для учасників обіду і окремий стіл для духовенства. Почесний стіл обслуговувала паніматка Ольга Глинська, дружина отця-настоятеля з Карнеґі, усяким добром, що привезла зі собою, включно зі солодким, а їй щиро помагали добродійки: Дяків, Яворська, Гнатко, Мицик і Софія Вархоляк з Мек Кіз Рокс.

Владика Константин після обіду виніс щиру подяку добродійці Глинській за її щедрість, а духовенство і всі присутні проспівали їй „Многії Літа!"

Далі відбулась концертова частина у великій новозбудованій залі. Тут виступали два танцювальні ансамблі: „Київ" з Карнеґі під управою Беверлі Капелюх і Петрусі Салій, і мистецький ансамбль під проводом Маркіяна Комічака з Парми, Огайо, „Каштан".

Конферансьє був наш відомий директор щонедільної української радіової програми інж. Михайло Комічак, який також у міжчасі веселив публіку своїми вдалими анекдотами, до чого він є спец. Межи танцями ансамблю „Каштан" виступав також запрошений бандурист-бас соліст Михайло Невмержицький, який при акомпаньяменті своєї бандури заспівав дві релігійні пісні і дві народні, даючи насолоду слухачам своїм оксамитним голосом і добрим виконанням пісень. Перед концертом голова Святкового комітету о. прот. Василь Дяків вітав Владик, духовенство і всіх присутніх, а збірний хор під управою добродійки С. Мицик проспівав обидва Славні, Український і Американський гимн; та дві пісні „Блажен муж" Печерської Лаври, арр. А. Фотієва, і „Хваліть Ім'я Господнє", Архангельського, в перекладі на англійську мову. На закінчення концерту хор знову проспівав „Многая Літа" і молитву за Україну, „Боже Великий, Єдиний". Прегарний реферат англійською мовою виголосив Владика Антоній. Беручи все це разом, воно дало насолоду усім слухачам і належний підйом та охоту до дальшої праці над нашими відзначуваннями великого і славного ювілею — грядучого Тисячоліття.

Стіл з релігійною літературою, ювілейними хрестиками та іншими цінними предметами, що їх надіслала Консисторія, мала в своїх руках Іванна Стащак, а стіл із спортовими сорочками, тризубцями і дечим іншим був у заряді пані Грицишин.

Тут треба згадати і кухню, яка була в заряді Гелени Цімох з Мек Кіз Ракс, яка з прямо надлюдськими силами в один і той сам час мусіла нагодувати всіх прочан, а їй помагали добрі наші жінки, членкині Православної Ліги довколишніх парафій Пітсбурґу, за що їм усім належиться щира подяка.

Неменш інтенсивно працювала і „національна бара", яка теж з великим поспіхом і вправністю заспокоювала спрагнених всякими холодними і „гарячішими" процентовими напитками, бо серпневе сонце не жаліло своїх ультра-променів на людей і всю природу. А Дмитро Старощак перебіг наших святкувань брав на свою теле-плівку, щоб фіксувати усі важніші моменти. Хай і йому за це буде щира подяка.

Ці наші святкування Тисячоліття Хрищення України були успішними ще й тому, бо усі ділянки цілої програми очолювали наші священики, а їх заступниками були миряни наших парафій. Всі вони спільно й щиро працювали, щоб усе вийшло якнайкраще.

Головою наших святкувань був о. прот. Василь Дяків, настоятель парафії свв. Апп. Петра і Павла в Ліндора, Па.; Деканом і коректором був отець-протопресвітер Андрій Бек; за концертову частину відповідав о. прот. Мирослав Глинський; оголошення і всякі повідомлення — о. Вол. Яворський, Пітсбурґ (савтсайд); декорація — о. П. Натішан; порядок і колекта — о. О. Мицик. Якщо я щось або когось оминув, прошу ласкавого вибачення, а я це пишу не для себеславія, а тільки на те, щоб читачам і іншим людям дати вістку, що і Пітсбуржчина діє, живе, і тим самим захотити інших вірних до активности і добра рідної Церкви і народу.

Було і 10 вівтарних хлопців з довколишніх парафій, які вміло і належно виконали їхню прислугу під час Богослужб, добре знали своє завдання, за що і їм належиться признання. Хай Бог пішле усім служащим, прислугуючим і усім вірним цього великого свята, Його щедрі небесні ласки.

О. протоієрей Мирослав Глинський

Мудрий...

(Закінчення зі стор. 2)

дехто з тодішніх українських активістів живе ще в УССР. Аргумент непереконливий: українська публіцистична мова настільки гнучка, що можна промовчати прізвище земляка, щоб йому не пошкодити.

Польський автор обговорюваної тут книжки познайомився з великою літературою, що стосується трьох народів, якими займається, зокрема українців. Наприклад, він покликається на видану у Варшаві в 1973 році книгу „Дрога до ніконд" („Шлях в нікуди"), яку фірмувало „Видавництво міністерства крайової оборони" та яку проте швидко після появи заборонено, мабуть з уваги на тамощні ілюстрації: Коновальця, частини УПА у бойовому стані і т.п. Але він не знає, бо не може знати всього того, що появилося на Заході, між іншим серії книжок „Історія УПА" та 25-річного існування „Вістей комбатанта". Тому він промовчує, що за невдачу Варшавського договору з 21-го квітня 1920 року винувата виключно польська сторона, яка зламала тайний військовий договір і поводилась на Правобережжі не як союзник, а окупант.

Книжка Казімєжа Подляского вартісна тим, що вона є доказом на існування процесу ревізіонізму польської політичної думки. За часу Польщі між двома світовими війнами були тільки нечисленні „білі круки", які ставились до українців інакше, як польська ендеція і, за часів півдиктатури Пілсудського, так звана санація, що перейняла ідеологію ендеції. Тепер є вже ціла школа польських істориків-ревізіоністів, паризька „Культура" таки мала і має вплив на своїх читачів і в самій Польщі таких Подляских є вже більше. Але ще далеко до того, щоби польське суспільство в Польщі і діяспорі підписалось під закидом Подляського: „Засипати рови недовір'я і ненависти" в ім'я конечности спільного фронту проти спільного ворога поляків і українців — комуністичної імперії.

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ нашого Незабутнього **МУЖА, БАТЬКА І ДІДУСЯ**

бл. п. інж.

ІСААКА ДЕСЯКА

відбудеться

ПАНАХИДА

за Душу Спочилого

в церкві св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж. в неділю, 14-го вересня 1986 р., о год. 11:30 ранку

Просимо помолитися за спокій Душі Покійного.

В жалобному смутку:
дружина — СОФІЯ і
доньки — ІРИНА ФЕДИШИН
ГАЛИНА МАЙСТРЕНКО з родинами

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ТРАГІЧНОЇ СМЕРТИ Дорогої **ДРУЖИНИ, МАМИ, БАБЦІ**

бл. п.

МАРІЇ РИБЧУК

буде відправлена

ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА

в суботу, дня 13-го вересня 1986 р. в церкві св. Івана Хрестителя у Випані, Н. Дж.

Просимо Родину і Приятелів згадати Покійну у своїх молитвах.

РОДИНА

ПОДЯКА

Дня 18-го березня 1986 р. з волі Всевишнього відійшов від нас наш Найдорожчий **БАТЬКО, БРАТ, ДІДО І ПРАДІДУСЬ**

бл. п.

ІВАН ТАРНАВСЬКИЙ

Цією дорогою складаємо щиру подяку нашим Рідним, Приятелям і Знайомим, що в часі нашого родинного горя виявили нам так багато щирого співчуття і розради особисто, листовно і телефонічно, за участь в похоронних відправах, за пожертви на добродійні цілі і Служби Божі та за чудові квіти.

Наша щира подяка пароховi церкви св. Йосафата в Бетлегемі, о. Володимирові Кармазинові за відвідини в шпиталі, уділення Найсвятіших Таїн, переведення похоронних відправ та за теплі прощальні слова в церкві. Сердечно дякуємо нашому своякові п. Гнатові Балазюкові, що він своїм співом під час похоронних відправ віддав належну пошану Покійному. Дякуємо членам хору при каплиці св. Андрея в Лігайтоні під проводом п. Василя Пізара за участь в похороні та спів під час Служби Божої. Щира подяка членам Товариства св. Імени при церкві св. Йосафата за відмовлення вервиці при домовині нашого Батька.

Наша подяка членам Станиці Братства 1-ої УД УНА в Ньюарку, під проводом голови Крайової Управи п. О. Голинського, за участь з прапором в Парастасі, за прощальні слова та віддання останнього вояцького салюту. Дякуємо нашому вуйкові, проф. М. Цяпці, за зворушливі слова при домовині і на тризні. Особлива подяка членкам 91-го Відділу СУА за допомогу при влаштуванні тризни, за теплі слова потіхи, за щедрі пожертви на Служби Божі і потреби Українського Музею.

Наша щира подяка станиці Братства 1-ої УД УНА в Лігайтоні за чудовий вінок на домовину нашого Батька, п-ву Ігореві і Данусі Лисим та д-рові Евгенові і Миросі Волошинам за коші чудових квітів.

Ми щиро вдячні всім, хто чим небудь причинився до звеличання пам'яті нашого Батька. Хай Господь винагородить Вас всіх обильними ласками.

Дочка — БОГДАННА МИХАЙЛІВ з родиною
сини — ЮРІЙ з родиною
РОМАН

В пам'ять Покійного зложили:

на СВЯТІ ЛІТУРГІЇ:

І. Домбчевська, І. Осідач, М. і А. Ониськів, В. і К. Заґвоцькі, О. Голинський, П. Семенюк, М. Ничай, С. Гуменюк, В. і І. Пізар, О. і В. Меньо, М. Михайлів, М. і Ю. Миськів, хор ім Св. Андрея в Лігайтоні, Ф. і В. Бруґер, С. Стайн, Л. і Ф. Рост, К. Вайтгед, Р. і Л. Горват.

На ДОБРОДІЙНІ ЦІЛІ:

по 100 дол. — У. і Б. Глинські, Б. і Е. Михайлів, Б. Михайлів, О. і Р. Новаківські, Л. і Ю. Тарнавські, Р. Тарнавський, Л. і О. Цяпки, Станиця Братства 1-ої УД Ньюарк;
по 50 дол. — Е. і С. Новаківські, О. і М. Цяпки;
30 дол. — Д. Оленська;
по 25 дол. — Х. і О. Ганас, І. Городиська, С. Гуменюк, М. і О. Кальби, З. Михайлевський, М. Ничай, Н. і Ю. Цегельські, О. і Я. Цегельські;
по 20 дол. — Д. і Г. Балазюки, І. Бачинська, М. і М. Касіян, І. і Р. Лапичаки, І. Клос, О. Оленський;
по 15 дол. — В. Лапичак, Н. В. Савицькі;
10 дол. — М. Луцька.

Разом 1290 дол., які розділено як слідує: Фонд Оборони Доброго Імени 990 дол., виховання священиків в Бразилії 200 дол., Український Музей 100 дол.

У св. п. ред. Богдана Гошовського

складають 20.00 долярів на ПЕРЕДПЛАТУ „ВЕСЕЛКИ" для ДІТЕЙ в БРАЗИЛІЇ в пам'ять Покійного, колишнього співредактора „Веселки".

Балтимор, Мд. Семен і Софія МИХАЙЛИШИНИ

10-го вересня 1981 року відійшов у Вічність

ПАНАС ФЕДЕНКО

визначний соціял-демократичний діяч, член Української Центральної Ради та Трудового Конгресу, історик, журналіст, письменник.

В п'яті роковини Його смерти згадуємо Покійного спільно з Його приятелями, однодумцями, прихильниками, читачами та студентами.

Син БОГДАН та Невістка НІНА

В ДВАНАДЦЯТУ НЕЗМІННО СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Незабутнього **МУЖА, БАТЬКА І ДІДУНЯ**

бл. п. інж.

ІВАНА ЯМРОЗИКА

відправиться

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в церкві св. Юра в Ню Йорку, Н. Й. в неділю, 14-го вересня 1986 р., о год. 4-ій по пол.

Про молитви за спокій душі Дорогого Покійника просять **ДРУЖИНА, ДІТИ І ВНУКИ**

Редакція, співробітники й читачі журналу для дітей „Веселка" болізне сприйняли вістку про смерть

св. п.

БОГДАНА ГОШОВСЬКОГО

співредактора журналу в 1954-1972 роках і невтомного трудівника в ділянці друкованого слова для дітей і молоді.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ТУРЕЦЬКІ ЧИННИКИ, ЯКІ З рамени прокуратури ведуть слідство у справі масакри жидів в божниці в Істанбулі, заявили кореспондентам, що виконавцями атентату були без сумніву особи арабського походження, але вони не могли встановити мотивів цього терористичного акту. Поліційні чинники Туреччини думають, що в атаці брали участь більше як дві особи, але до цієї справи вони не бажали займати становища поки ведеться урядове слідство.

ДЕПАРТАМЕНТ ПРАЦІ повідомив, що рівень безробіття зменшився в серпні на 0.1 відсотка в порівнянні з липнем і становив 6.8 відсотка. Найбільш втішним явищем Департамент праці вважає стабілізацію в ділянках економіки, що не відносяться до сфери обслуговування. В цих ділянках, тобто в промисловості, в серпні створено 19,000 нових місць праці. Починаючи з травня, коли рівень безробіття був 7.3 відсотка, кількість безробітних зменшилася на 500,000 осіб. В Ню Йорку рівень безробіття в серпні становив 6.9 відсотка. Це найнижчий місячний показник за більш як 10 років.

ОДИН З НАЙПОПУЛЯРНІШИХ чехо-словацьких співаків Вальдемар Матушка, який разом з родиною проводив вакації на Фльориді, звернувся до американських властей з просьбою надати йому політичний притулок. В. Матушка мотивував свою просьбу можливими переслідуваннями за серію пародій на тему чорнобильської катастрофи, з якими він виступив на сцені перед поїздкою в ЗСА. 54-річний співак, якого називають чехословацьким Джанні Кешом, видав на батьківщині понад 30 альбомів і виступив в десятках кінофільмів. Крім того, Матушка опублікував дві автобіографічні книги. Чотири рази він брав участь в фестивалях музики „кантрі" в Нешвіллі, Теннесі. „В Чехо-Словаччині дуже складна ситуація, — сказала жінка Матушки Ольга. — Мій муж не має можливости сказати зі сцени те, що він хоче. Всі його виступи проходять попередню цензуру. Під час одного з виступів Вальдемар порадив глядачам не збирати грибів у цьому році, маючи на увазі радіоактивне зараження після чорнобильської катастрофи".

Увага!   Чикаґо й околиця!   Увага!

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Чикаґо, Ілл.

повідомляє, що

в суботу, 20-го вересня 1986 р., о год. 3-ій по пол. в залі УКЦеркви свв. Володимира й Ольги

при 2245 W. Superior St., Chicago, Ill.

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ ОКРУГИ

До участи в нарадах запрошується членів Окружної Управи, всіх Відділових урядовців та делеґатів 31-ої Конвенції слідуючих Відділів:

17, 22, 33, 35, 51, 61, 100, 103, 106, 107, 114, 125, 131, 136, 139, 157, 176, 190, 200, 221, 243, 250, 259, 301, 379, 395, 399, 423, 425, 452 і 472.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Провірка організаційної праці Округи за останніх 8 місяців Конвенційного року
3. Інформації про нові кляси забезпечення
4. Обговорення загальних союзових справ
5. Схвалення організаційного пляну Округи на останні місяці цього року
6. Внески і запити
7. Закриття зборів

У зборах візьмуть участь:

д-р Мирон Куропась, заступник гол. предс. УНС
Ґльорія Пашен, заступниця гол. предс. УНС
інж. Анатолій Дорошенко, гол. контролер УНС
Олена Олек-Скат, головна радна УНС
Степан Гавриш, краєвий організатор УНС

За Окружну Управу:

Михайло Ольшанський — *почесний голова*
Іван Ґавалюх — *голова*
Ґеновефа Блідий — *касир*
Микола Хемерс — *секретар*

Скористайте з вимково доброї нагоди

ОГОЛОШЕННЯ в Календарі УНСоюзу на 1987-ий рік

Цим Ви зможете познайомити ввесь український загал з Вашою установою, Вашою професійною обслугою, чи Вашим підприємством.

Одна сторінка	$90.00
Пів сторінки	50.00
Чверть сторінки	33.00
Одна восьма сторінки	20.00

Замовлення і належність проситься надсилати найдальше до 20-го вересня 1986 р.

SVOBODA
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Проф. д-р Петро Стерчо...

(Закінчення зі стор. 1)

ду, що поважне число членів ОДВУ зактивізувалося в часі ним очолюваної каденції, як і вступили до ОДВУ нові члени, але, з другого боку, велике число членів у тому часі відійшло у вічність. Висловив свою гордість із покращання органу ОДВУ „Самостійна Україна", під редакцією проф. д-ра П. Стерча, а також із пожвавлення діяльности відділів і делеґатур. П. Дорожинський дякував усім членам ЦУ ОДВУ, зокрема своїм заступникам голови П. Стерчові, М. Чаповському й В. Процикові, організаційному референтові Я.Л Стасикові, секретареві д-рові В. Процюкові, а понад усе господарському референтові Степанові Селешкові, який опікувався Оселею ім. О. Ольжича. Названі також звітували із своєї праці.

За Товариський суд звітував його голова мгр Михайло Середович, ствердивши, що членство не мало ніяких спорів, ані непорозумінь, а за Контрольну комісію її голова Роман Крупка, ствердивши, що всю господарку ведено чесно і солідно Після ділової і доброзичливої конструктивної дискусії, на внесок голови Контрольної комісії, з'їзд уділив абсолюторію уступаючій Центральній Управі з признанням і подякою.

Після звітів голів з'їздових комісій вив'язалася була жвава дискусія у справах Оселі ім. О. Ольжича, зокрема над питанням, в який спосіб найкраще причинитися до її розвитку. У прийнятих резолюціях наголошено турботу подіями в Україні, зокрема з приводу недавньої нуклеарної експльозії в Чорнобилі, як і з приводу плянованої русифікації в краю та посиленої підривної роботи органів КГБ і їх ступайків серед українців і народів країн їх поселення у вільному світі.

З'їзд висловлює свою надію, що всі українці-християни святкуватимуть історичне Тисячоліття Християнства в Україні соборно, а також українські політичні та суспільно-громадські чинники стануть перед Маєстатом Господа в це Тисячоліття сконсолідовано. Делеґати ОДВУ вітають ініціятиву проводів ОУН і УРДП, на чолі з головою ПУН Миколою Плав'юком і головою УРДП проф. д-ром Михайлом Воскобійником, для пожвавлення заходів прискорення об'єднання всіх українських самостійницьких і соборницьких сил у вільному світі, щоб об'єднаними силами допомагати українському народові в його затяжній боротьбі за волю України.

З'їд висловив підтримку для всіх заходів президента Роналда Реґена в несенні моральної, матеріяльної та мілітарної допомоги борцям за волю, де б вони не боролися проти московського імперіялізму.

На внесок голови Номінаційної комісії проф. д-р М. Чаповського 38-ий З'їзд ОДВУ вибрав одноголосно керівні органи ОДВУ в такому складі:

Центральна Управа ОДВУ:

Проф. д-р П. Стерчо — голова; проф. д-р Михайло С. Пап, Володимир Процик, інж. Степан Білий і проф. П. Войтович — заступники голови мгр М. Середович — генеральний секретар, Бронислава Скорупська — секретар; Я. Стасик — організаційний референт інж. Ярослав Жмуркевич — скарбник і фінансовий референт; інж. Михайло Нич — суспільно-громадський референт; Петро Ґенґало — культурно-освітній референт; Анатоль Домарацький — пресово-інформаційний референт; С. Селешко — господарський референт; члени для окремих доручень — проф. д-р М. Чаповський, Іван Яремчук, Сидір Новаківський і Петро Скорупський.

Контрольна комісія: Р. Крупка — голова; мгр М. Яшко, інж. Омелян Суховерський, Леонід Веремієнко, інж. Василь Хміляк, мгр Роман Ґелетканич і Петро Дзюба.

Товариський суд: проф. Дмитро Січ — голова; д-р В. Процюк, Василь Марущак, інж. Іван Турянський і Володимир Ревюк — члени.

В рамках з'їзду відбувся святковий обід, яким проводив нововибраний голова ЦУ ОДВУ, який відчитав привіти від голови ПУН М. Плав'юка, від Митрополита Стефана Сулика, від Архиєпископа Української Православної Церкви Антонія з Ню Йорку, від Владик Василя Лостена і Роберта Москаля, а також від Президіїл СКВУ, КУППО, УАКРади і багатьох інших організацій. Приявний представник ЗУАДК Мирон Баранецький вітав з'їзд, а Український Народний Союз був репрезентований Петром Тарнавським з дружиною Анною, Український Братський Союз — його головним секретарем М. Чаповським, як і Братство Першої Дивізії УНАРмії — інж. Володимир Зуляк; НТШ репрезентував його науковий секретар проф. д-р Леонід Рудницький, а його дружина взяла участь від Релігійного Т-ва Св. Софія.

Крім згаданих надійшло багато інших привітів, зокрема від ідеологічно споріднених організацій УНО і БО Канади, УНЄдности Франції, „Відродження" Арґентини, Хліборобсько-Освітнього Союзу Бразилії, Об'єднання Українців Нової Зеляндії, Станиці О. Ольжича Австралії, Об'єднання Українців Великої Британії та від багатьох інших організацій.

Зокрема тепло вітала учасників З'їзду голова Українського Золотого Хреста Наталка Іванів, а з-поміж привітів від окремих діячів на вирізнення заслуговує лист від проф. д-ра Якова Шумелди, видатного діяча ОУН, на осередніх і східних землях України в часі Другої світової війни.

В часі святкового обіду уступаючий голова П. Дорожинський, який був вибраний з'їздом на почесного голову ОДВУ, надав грамоту признання мґ-ові І. Стебельському з Денверу за створення Парку Бабин Яр у Денвері, в пошану всіх жертв нацизму в часі Другої світової війни. З'їзд також вибрав інж. Юрія Артюшенка з Чикаґо на почесного члена ОДВУ.

Перед закінченням з'їздового обіду проф. П. Стерчо попрощав уступаючого голову П. Дорожинського з приводу його виїзду до Канади, підкреслюючи при тому заслуги його для розвитку Українського Націоналістичного Руху, а в тому і для ОДВУ.

Обід розпочав молитвою о. капелян Михайло Горошко, а закінчив о. митрат Ілярій Врублевський, який заінтонував „многолітствіє" на честь нововибраного голови ЦУ ОДВУ.

Обід закінчено українським національним гимном.

В АМСТЕРДАМІ ВИСТУПИТЬ АНСАМБЛЬ „ГОМІН СТЕПІВ"

Амстердам, Н. Й. — Українська громада олбанської округи відзначить спільно 45-ті роковини відновлення української державности святочною академією в неділю, 14-го вересня в год. 4-ій по полудні у залі Українського Клюбу, при 5 Теллер вул. У програмі: апель українських ветеранів і молоді, виступи ансамблю бандуристів „Гомін України" з Ню Йорку під керівництвом М. Дейчаківського, доповідь мгра Ігоря Зварича, деклямації.

Вступайте в члени УНС

Відбувся День Союзянки округи Ню Йорк

Замрячені гори сумовито привітали автобус, заповнений вщерть союзянками, які їхали на одноденну прогульку на Союзівку в неділю, 17-го серпня. Погода була непевна, але в усіх був добрий настрій, впевнені, що гарно проведуть цей день розваги, відпруження—День Союзянки Округи Ню Йорку.

Святкування розпочалося участю на Службі Божій, яку відправив о. М. Харина. Він привітав союзянок і гостей та побажав успішно провести день. Після Богослуження відбувся спільний полуденок, приготований членками 89-го Відділу СУА в Керґонксоні. Численно зібраних союзянок і гостей привітала голова 89-го Відділу Стефанія Барановська, а по спільній молитві від Округи СУА в Ню Йорку привітала голова Леся Гой, побажала всім смачного і подякувала голові і членкам 89-го Відділу за приготування полуденку, який закінчено відспіванням пісні „О, спомагай нас, Діво Маріє".

Багато присутніх відразу пішли до „Веселки", де мали змогу оглянути мистецьку виставку 62-го Відділу з Ґлен Спей, якою займалася мистецька референтка Відділу Галя Кандюк. Там можна було оглянути зразки декоративних вишиваних подушок з різних частин України, вибраних з колекції членок Відділу. На велику увагу і признання заслуговує стіл з керамікою роботи Г. Кандюк, як також її неоцінима колекція зразків вишивок з різних сторін України. Завдяки Г. Кандюк виставка була влаштована на високому мистецькому рівні та знайшла велике признання і зацікавлення у глядачів. Підкреслено працьовитість українського жіноцтва.

Багата на гарні виграші льотерія, підготовлена імпрезовими референтками Округи Параскевією Сусь, Анною Натиною і Михасею Баран, якими допомагала Марія Андрушків і Дуня Кріль, втішалася великим зацікавленням у глядачів. Виховна референтка Округи Іванна Мачай продавала дитячі книжечки, які радо купували матері і бабуні.

Мистецьку програму відкрила голова Округи Леся Гой, яка привітала союзянок і гостей та згадала, що підготовою Дня Союзянки займалися: культурно-освітня референтка Христина Наврозька, із комісією пань: Евгенія Рубчак, Люба Сохан й Іванна Клим, та передала ведення програми Е. Рубчак. Е. Рубчак спочатку згадала Чорнобиль та попросила мовчанкою і тихою молитвою вшанувати пам'ять жертв цієї страшної катастрофи. Далі у своєму слові дала короткий огляд праці Окружної Управи СУА в Ню Йорку, яка обіймає 14-ть відділів та нараховує 600 членок, які розгортають многогранну працю, дуже потрібну і корисну для нашої громади. Своє слово вона закінчила уривком із вірша Марії Горбаль „Молитва": „...спрямуй, благослови наш труд, змагання, щоб славити імя Твоє у вільній Україні".

Слідував виступ талановитої мисткині Олі Шкафаровської-Рудик, яка виконала вірш Лесі Українки „Казка про Велета" і вірш Л. Глібова „Під Калиною". Присутні із захопленням та зворушенням прослухали її. Відтак молода вродлива солістка ансамблю „Гомін Степів" і оркестри „Червона Калина" Оля Ходоба проспівала під власний акомпаньямент на бандурі п'ять пісень: „Бистра вода", „Ой, піду я до млина", „Самотність", „Ой, чий то кінь стоїть" і „Жито сію". Після цього вірш Т. Сокирної „Це був лиш сон" виконала членка 62-го Відділу СУА в Ґлен Спей А. Пищимуха.

Всіх виконавців присутні за їхнє вміле та мистецьке виконання нагороджували рясними та довготривалими оплесками. Слідувала точка, яку не часто можна побачити, бо виконавцем її була дівчинка Тамара Сибі, доня членки і референтки зв'язків 71-го Відділу СУА в Джерзі Ситі Анастазії Сибі. Маленька Тамара є моделькою дитячого убрання для американського журналу моди „Vogue" та інших. Її знімок є на забавках для дітей, та в різних американських журналах було написано про Тамару, яка має тільки сім років, ходить до школи українознавства, як також на курси танків, буває в колі наших дітей, хоч вона вже третє покоління, народжене в Америці. Вона весела, талановита та гордиться своїм українським походженням. Тамара із вмінням моделювала різноманітне дитяче вбрання: на дощевий день, на пляжу, спортове, для забави, недільне, для гостини, для спання. З українських: вишивану блюзочку, без рукавів вишиваний каптаник і багато вишиваний плащик. Останнім моделем була біла суконочка із пуховою накидкою, в якій Тамара цього року прийняла Перше Святе Причастя. Цю точку вміло та приємно провела голова 71-го Відділу СУА в Джерзі Ситі Галина Білик.

Під час одної довшої перерви Е. Рубчак відчитала гумореску Е. Козака „Дві душі". Модельку Тамару присутні з приємністю оглядала та сердечно оплескували. На залі були льоси на вишивану блюзку, яку подарувала імпрезова референтка Округи Параскевія Сусь, а наша моделька витягнула щасливий льос для п-і Крамарчук, членки 82-го Відділу СУА.

На закінчення програми Е. Рубчак подякувала виконавцям Олі Шкафаровській-Рудик, Олі Ходобі, А. Пищимусі, Тамарі Сибі та її матері Анастазії Сибі, Г. Білик, Г. Кондюк за подготову виставки, імпрезовим референткам П. Сусь, А. Натині, і М. Баран; касирці Округи А. Рак, Володимирові Квасові, директорові Союзівки за допомогу для нас провести День Союзянки на Союзівці, голові С. Барановській і членкам 89-го Відділу СУА за приготування смачного полуденку та всім присутнім союзянкам і гостям, що так чисельно прибули на святкування. Цілою різноманітною програмою із питомим їй вмінням проводила Е. Рубчак, активна союзянка, колишня довголітня голова 71-го Відділу СУА в Джерзі Ситі, а тепер членка комісії культурно-освітньої референтури в Окружній Управі в Ню Йорку.

Цьогорічний День Союзянки залишив учасникам приємний спогад, та заохотив приїхати знову в наступному році.

Лідія Магун

ЗМІНА АДРЕСИ

До Адміністрації „Свободи"

30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

Прошу змінити мою адресу:

„Свободи" ☐ „Українського Тижневика" ☐ „Веселки" ☐

Моя СТАРА АДРЕСА була:

Число Відділу (якщо член УНС) ....
Ім'я і прізвище ....
Адреса ....

Моя НОВА АДРЕСА така:

Ім'я і прізвище ....
Адреса ....

На зміну адреси проситься ОБОВ'ЯЗКОВО ДОЛУЧИТИ $1.00.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ПЕТРО ВЕСОЛОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 274-го ім. свв. Петра і Павла в Янґставні, Огайо, помер 23-го березня 1986 року на 76-му році життя. Нар. 28-го липня 1910 року в Україні. Членом УНС став 1948 року. Залишив у смутку дружину Софію, доньок Ірину і Аделю. Похорон відбувся 26-го березня 1986 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Янґставні, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Г. Сенедяк, секр.

КАРЛО ДМИТРІВ, член УНС Відд. 217-го ім. св. Йосафата в Рочестері, Н.Й., помер на 68-му році життя. Нар. 15-го червня 1917 року в Рочестері, Н.Й. Членом УНС став 1935 року. Залишив у смутку дружину Гейзил, доньку Сузан Блейкер і сестер Фріду і Карлу. Похорон відбувся 11-го травня 1986 року на цвинтарі св. Гробу в Рочестері, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

С. Приймак, секр.

АННА БАЧИНСЬКА, член УНС Відд. 432-го ім. Т. Шевченка в Торонто, Онт., померла 24-го лютого 1986 року на 83-му році життя. Нар 9-го жовтня 1902 року на Україні. Членом УНС стала 1948 року. Залишила у смутку доньку Лілею Антес. Похорон відбувся 27-го лятого 1986 року на цвинтарі Проспект в Торонто, Онт. Канада.

Вічна Їй Пам'ять!

Я. Зорич, секр.

АННА МОРОЗКО, член УНС Відд. 348-го ім. Ольги Басараб в Янґставні, Огайо, померла 16-го квітня 1986 року на 90-му році життя. Нар. 5-го березня 1896 року в Україні. Членом УНС стала 1939 року. Залишила у смутку сина Володимира і доньку Милдред Дістз. Похорон відбувся 19-го квітня 1986 року на цвинтарі свв. Петра Павла в Янґставні, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!

М. Макар, секр.

МАРТА КАРСОН, член УНС Відд. 296-го ім. св. Михайла в Ню Кенсінґтон, Па., померла 12-го травня 1986 року на 89-му році життя. Нар. 1897 року в Україні. Членом УНС стала 1939 року. Залишила у смутку дітей Анну Артман, Софію Симак, Марію Пелзар, Павла і Дарку. Похорон відбувся 15-го травня на цвинтарі Юніон в Арнольд, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Петро Лобур, секр.

АННА БАБ'ЯК, член УНС Відд. 108-го ім. Св. Духа в Лейквуді, Огайо, померла 28-го квітня 1986 року на 96-му році життя. Нар. 1889 року в Україні. Членом УНС стала 1919 року. Залишила у смутку доньок: Ольгу Чорну, Юлію Луїз і син Івана мол. Похорон відбувся 1-го травня 1986 року на цвинтарі Бруклин Гайтс в Клівленді Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ТЕТЯНА ЯНКІВСЬКА, член УНС Відд. 345-го ім. Б. Хмельницького в Міннеаполісі, Мінн., померла 11-го квітня 1986 року на 82-му році життя. Нар. 1905 року в Україні на Полтавщині. Членом УНС стала 1951 року. Залишила у смутку племінницю Поліну Щербаченко, двоюрідних внуків Надію Де Соуза, Любу, Томаса і Петра Щербаченків. Похорон відбувся 16-го квітня 1986 року на цвинтарі Сансет Меморіял Парк, в Міннеаполісі, Мінн.

Вічна Їй Пам'ять!

М. Каркоць, секр.

ГІЛЯРІЙ ПАРАЩІЙ, член УНС Відд. 127-го ім. св. Миколая в Баффало, Н.Й., помер 3-го травня 1986 року на 77-му році життя. Нар. 7-го листопада 1908 року в Україні. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Антонію і родину. Похорон відбувся 8-го травня 1986 року на цвинтарі св. Матея у Вест Сенека, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Гаравус, секр.

ТІЛІ ТУЧАПСЬКА, член УНС Відд. 127-го ім. св. Миколая в Боффало, Н.Й., померла 27-го квітня 1986 року на 70-му році життя. Нар. 8-го січня 1917 року в Баффало. Членом УНС стала 1940 року. Залишила у смутку братів Йосифа і Івана, сестер Еллис, Марію і Клер, сестрінку Юліяну. Похорон відбувся 1-го травня 1986 року на цвинтарі Мавнт Калварі в Чітоваґа, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

М. Гаравус, секр.

АННА БОБИК, член УНС Відд. 379-го ім. св. Юрія в Чикаґо, Ілл., померла 5-го травня 1986 року на 89-му році життя. Нар. 3-го квітня 1897 року в Чехо-Словаччині. Членом УНС стала 1950 року. Залишила у смутку доньку Олену і Константина Ґреко, сина Михайла з дружиною Анною, внуків Івана, Михайла і Мишил і двох правнуків. Похорон відбувся 9-го травня 1986 року на цвинтарі св. Луки в Чикаґо, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!

В. Семків, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 14-го ВЕРЕСНЯ 1986 р.

Нюарк-Ірвінґтон, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. Івана Хрестителя 76-го Відд., о год. 10:30 ранку в залі УКЦеркви при Сенфорд Авеню. Проситься членів прибути та вирівняти залеглі вкладки, чеки прошу висилати прямо до Відділу — Julia Demtschuk, 168 Laurer Ave., Irvington, N.J. 07111. — Юлія Демчук, секр.

ARKA Company Department Store
26 First Avenue
Tel (212) 473-3550
New York, N.Y. 10009
ВСІ НАЙНОВІШІ КНИЖКОВІ ВИДАННЯ одержите в АРЦІ.

● SERVICE ●

The Ukrainian Restaurant & Caterers
132 2nd Ave. (8 St.)
N.Y., N.Y. 10003
212-533-6765
— PRIVATE PARTIES —
Christenings · Graduations
Showers · Weddings
Anniversaries
Meetings and Wakes

• FUNERAL DIRECTORS •

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

● РІЗНЕ ●

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних ґранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавнд-Бруку, св. Духа в Гемптонбурґу, та інших.
ВІДОМА СОЛІДНА ФІРМА
Cypress Hills Monuments
Власник — українець ВОЛОДИМИР БІЛЯНСЬКИЙ.
К. М. КАРДОВИЧ і О. ЛОБАЧЕВСЬКА
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel.: (718) 277-2332
Відкрито кожного дня, в суботу включно, від 9 - 5 по пол., в неділю від 10-4 по пол.
На бажання і для вигоди клієнтів радо заїдемо до Вашого дому з проєктами й порадами.

≋125≋
1861-1986
Українська Вільна Академія Наук у США
Серія викладів: Профілі видатних представників української академічної традиції в Києві

Володимир Перетц (1870-1935)
Доповідач: **Дмитро Штогрин.**

Субота, 13-го вересня 1986 р., о 2-ій год. дня.
Запрошується всіх зацікавлених.

Велика заля Академії — Українська Вільна Академія Наук у США
206 West 100th Street, New York, N.Y. 10025